

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 7Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120393063
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2025:6120393063.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK so sídlom Mýtna 48, 821 08 Bratislava proti žalovanej: Eva Cvoligová, nar. 03.09.1967, bytom Prievaly 413, 906 34 Prievaly, zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 22.836,48,-€ s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 45,22 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalovanej súd **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby Okresný súd Banská Bystrica zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 22.836,48,- € spolu s prísl. a k náhrade trov konania. Uviedol, že právny predchodca žalobcu, spol. Všeobecná úverová banka, a.s., poskytla žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 22.03.2017 úver vo výške 25.000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Dlužník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky riadne neplnil. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 14.01.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 22.01.2018. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 30.01.2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spol. VÚB, a.s. ako postupcom a spol. Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 22.836,48,- € spolu s prísl.

2. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 15.10.2020 platobný rozkaz č.k. 5Up/1344/2020, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. Dňa 10.06.2021 bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 7Csp/31/2021-103 dňa 23.06.2022 takto:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 45,22 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavuje.
II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
III. Súd priznáva žalovanej náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Voči rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo riadne a platne, keď banka postupovala v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

5. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odseku 27. odôvodnenia odvolací súd uviedol, že súd pochybil, keď akceptoval podaný odpor bez autorizácie splnomocnenou advokátskou kanceláriou, napriek tomu, že do 10-tich dní nebolo do spisu doručené podanie spôsobom podľa § 125 ods. 2 CSP. Platobný rozkaz sa podaním odporu neoprávnenou osobou, ktorý mal byť odmietnutý, nezrušil, nadobudol právoplatnosť.

6. Okresný súd Senica uznesením sp. zn. 7Csp/31/2021-154 zo dňa 20.06.2023 odmietol odpor žalovanej proti platobnému rozkazu OS Banská Bystrica sp.. zn. 5Up/1344/2020 zo dňa 15.10.2020 a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7. Voči uzneseniu Okresného súdu Senica sp. zn. 7Csp/31/2021-154 zo dňa 20.06.2023 podala žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie.

8. Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie súdu 1. inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd konštatoval, že pre vydanie napadnutého uznesenia neboli splnené procesné podmienky, pretože kauzálne príslušným na rozhodnutie o odmietnutí predmetného odporu proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní bol výlučne Okresný súd Banská bystrica a nie Okresný súd Senica.

9. Okresný súd Senica predložil spis na rozhodnutie v zmysle § 43 ods. 2 CSP z dôvodu nesúhlasu s postúpením právnej veci Okresným súdom Banská Bystrica.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Ndc/4/2025 zo dňa 30.04.2025 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Senica s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica nie je dôvodný. Na prejednanie sporu vedeného na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 7Csp/31/2021 je príslušný Okresný súd Senica. V bode 14. odôvodnenia dal do pozornosti rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 5Cdo/144/2023, 5Cdo/178/2023 a 8Cdo/27/2024 riešiace obdobnú otázku, a to podanie odporu oprávnenou osobou, a to advokátkou splnomocnenou osobou v zmysle zákona o e-Governmente a zákona o advokácii. NS SR (sp. zn. 8Cdo/27/2024) uzavrel, že splnomocnenie udelené advokátke elektronicky prostredníctvom funkcie portálu slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronickou schránkou advokáta sa vzťahovalo aj na úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickým podpisom, podpísania odporu kvalifikovaným elektronickým podpisom a úkon ich odoslania súdu.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd má za to, že odpor proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 5Up/1344/2020 zo dňa 15.10.2020, ktorý podpísala JUDr. Kostolná na základe splnomocnenia JUDr. Petrom Vachanom, bol podaný oprávnenou osobou a z uvedeného dôvodu, prišlo v zmysle § 267 ods. 4 CSP k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu.

12. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Súd opätovne vykonal dokazovanie obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový stav veci:

14. Na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 22.03.2017 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu VÚB Banka, a.s. žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 25.000,00 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 372,09,-

€ (vrátane poisťného) po dobu 96 mesiacov, t.j. celkovo mala žalovaná zaplatiť sumu 34.276,64,- €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 8,77 %, ročnú úrokovú sadzbu vo výške 7,90 %, konečnú splatnosť úveru 18.03.2025, splatnosť prvej splátky 18.04.2017.

15. Žalovaná nesplácala poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek tretej upomienke - pokus o zmier právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 29.11.2017, ktorá predchádzala výzve na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.01.2018, ktorú si žalovaná prevzala dňa 22.01.2018. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 14.076,37 €.

16. Z oznámenia o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka listom zo dňa 06.03.2020 oznámila žalovanej, že spoločnosť postúpila ku dňu 02.03.2020 svoju pohľadávku, ktorá jej vyplýva zo Zmluvy s VS 4188223721 uzavretej dňa 22.03.2017 v celosti, spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke na subjekt Intrum Slovakia s.r.o.. Z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok je zrejmé, že bola postúpená pohľadávka voči žalovanej vo výške istiny 23.160,64,- €, zmluvného úroku 5.907,84,- €, úroku z omeškania vo výške 2.548,07,- €, poplatku vo výške 110,75,- €, rozhodujúcim dňom je 02.03.2020.

17. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 15.06.2022 uviedla, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy-tretej upomienky žalovanej. Žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil podací hárok, pričom poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie tretej upomienky. Žalobca tak nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nenastala tak konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia krajských súdov.

18. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 17.06.2022 vzal žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie sumy 45,22,-€ s prislúchajúcim úrokom z omeškania, z dôvodu platby zo dňa 19.11.2020. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej uviedol, že v prílohe žaloby predložili dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný poskytol právnemu predchodcovi informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Taktiež bol zaslaný dopyt na informačný systém SRBI, prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškание so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Uviedol, že spolu s výzvou označenou ako tretia upomienka predložili podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanej na adresu ňou uvedenú dňa 29.11.2017 pod číslom zásielky RE364690522SK. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru NS SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 15.1.2018 a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 18.9.2017. Vyhlásenie predčasnej splatnosti prevzal žalovaný dňa 22.1.2018. Premlčacia doba zosplateného dlhu tak začala plynúť od 19.12.2017 žaloba je podaná na súd 1.10.2020, uplatnený nárok premlčaný nie je.

19. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

21. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý počas konania vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 45,22,-€ s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, súd konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

22. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Súd mal v konaní preukázané, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaná mala v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a podľa Občianskeho zákonníka. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

26. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie takejto žaloby. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. Bratislava v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka bola dňa 22. 3. 2017 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úver „Flexipôžička“, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 25.000,-€. Uvedená zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu. Vzhľadom na spotrebiteľskú povahu právneho vzťahu a postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, súd ex offio skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu teda, či boli splnené podmienky v § 17 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, a rovnako či boli splnené podmienky podľa špeciálnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobca predložil Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok a Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 6. 3. 2020.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Vyššie citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky upravenej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle zásady prednosti špeciálneho predpisu pred predpisom všeobecným, je prednostne aplikovateľné na právny vzťah týkajúci sa bankovej pohľadávky. Jeho účelom je upraviť špeciálny režim pri postupovaní pohľadávok banky, ktorá má v zmysle citovaného zákona v postavení subjektu sui generis vzhľadom na jej špecifické oprávnenia a povinnosti vyplývajúce zo zákona o bankách. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka môže pohľadávku postúpiť za podmienky, že dlžníka, ktorý je v omeškaní s úhradou dlžnej sumy na jej úhradu písomne vyzve a dlžník je napriek tomu s úhradou dlžnej sumy v omeškaní viac ako 90 dní.

29. Žalovaná vo vzťahu k listu zo dňa 29.11.2017 namietala jej doručenie, resp. dôkaz o snahe o doručenie tejto upomienky, pričom poštový podací lístok bez presného označenia zásielky nepreukazuje jej odoslanie ani doručenie.

30. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo129/2010 z 28.01.2011 „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, že adresát mal objektívnu možnosť sa s ňou oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát má objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej (keď sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície).

31. Vo výzve zo dňa 29.11.2017 banka upozorňuje žalovanú na to, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradila záväzky plynúce zo Zmluvy o úvere, s tým, že v prípade neuhradenia dlžného záväzku bude banka požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie uvedenej výzvy zo dňa 29.11.2017 žalovanej, a teda táto výzva ani nemohla vyvolať voči žalovanej žiadne účinky. Žalobca síce predložil poštový podací hárok od Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva, že banka zasielala žalovanej poštovú zásielku, no nie je tam uvedený dátum podania na poštu. Nedatovaný poštový podací hárok nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy. Pri absencii dátumu podania na poštovom podacom hárku je totiž možné z poštového podacieho hárku zistiť nanajvýš to, že právny predchodca žalobcu hodlal adresovať žalovanej písomnosť (nie je však zrejmé ani akú konkrétnu). Ani z označenia na ľavej strane podacieho hárku UPOMIE3_NEZ_20171129212611... nie je možné preukázateľným spôsobom zistiť skutočný dátum podania, a to predovšetkým vzhľadom k tomu, že poštový podací hárok obsahuje vo svojej úvodnej časti pole Dátum podania, ktorý je nevyplnený, a tiež neobsahuje ani potvrdenie pošty o prijatí zásielky na poštovú prepravu. Potvrdením dátumu na poštovom podacom hárku sa preto preukazuje, že došlo k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu a môže sa počítať s jej riadnym doručením adresátovi zásielky, a teda i s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

32. Pokiaľ ide o spôsob doručenia písomnosti žalovanej súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020, ktorý bol publikovaný v Zbierke rozhodnutí NS č. 1/2021 pod R 4/2021 v ktorom sa okrem iného uvádza : „ z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa.“

33. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal súdu, že by jeho právny predchodca vopred upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie svojho práva v zmysle § 565 OZ, keďže len zo samotnej tretej upomienky – pokus o zmier zo dňa 29.11.2017, ktorá predchádzala zosplatneniu úveru, nie je možné vyhodnotiť či vôbec a kedy sa upozornenie na možnosť zosplatnenia dostalo do

sféry dispozície žalovanej a táto sa s ním oboznámila alebo aspoň mala možnosť sa s ním oboznámiť a v akej lehote pred predčasným zosplatením, keď je potrebné zachovať lehotu 15 dní. Doručenie výzvy adresovanej žalovanej je podmienkou toho, že predmetná písomnosť sa dostala do dispozičnej sféry adresáta. Súd má za to, že nedošlo k platnému vyhláseniu splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák.. Za daného stavu úver nemohol nadobudnúť mimoriadnu splatnosť, a keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol úver splatným, pôvodný žalobca nebol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. „Živý úver“ totiž nie je možné postúpiť na ďalší subjekt. Zmluva o postúpení pohľadávok je vo vzťahu k uvedenej pohľadávke neplatným právny úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

34. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ by aj výzva zo dňa 29.11.2017 bola žalovanej doručená, táto nespĺňa požiadavku platného právneho úkonu. Banka musí jednostranný právny úkon - výzvu na zaplatenie oznámiť spotrebiteľovi účinným spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ spoplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Zo znenia ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenie omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j. že dlžník nesplatil niektorú (teda nie niektoré) svoju splátku. Preskúmaním výzvy zo dňa 29. 11. 2017 možno konštatovať, že pôvodný veriteľ neuviedol dlžníkovi, s ktorou konkrétnou splátkou je dlžník v omeškaní. Veriteľ dlžníkovi oznámil celkovú dlžnú sumu, so splácaním ktorej bol žalovaný v omeškaní, a to v sume 1.152,94,-€. Súd potom jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi - výzvu zo dňa 29. 11. 2017 posúdil ako neplatný právny úkon pre jeho neurčitost' (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) čo do identifikácie omeškanej splátky (podobne rozsudok KS TT sp. zn. 10CoCsp/9/2023 zo dňa 20. decembra 2023). Súd v tomto smere poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024) v zmysle ktorej platí, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve pred zosplatením, presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorázovo a predčasne zosplatil celý dlh.

35. Podľa § 7 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

36. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

37. Po preskúmaní zmluvy o úvere súd zistil, že predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s., porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď pre posúdenie schopnosti žalovanej splácať úver je jeho povinnosťou posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Žalobca k žalobe, ani počas konania, na základe písomného vyjadrenia žalovanej, nepredložil dôkaz svedčiaci o tom, že pred uzavretím zmluvy so žalovanou skúmal jej schopnosti splácať úver. Žalobca doložil listinu – Informácia finančného sprostredkovateľa k dojednávanej poisťovni (č.l. 88) kde je v časti finančná situácia klienta uvedené, že bonita klienta bola posudzovaná v rámci úverového

produktu, čo je však nepostačujúce, nakoľko z tohto záznamu nie je možné vyvodíť akým spôsobom bola finančná situácia žalovanej preverená. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že veriteľ – banka pri posudzovaní schopnosti žalovanej – spotrebiteľa nepostupoval s odbornou starostlivosťou keď vychádzal len z výstupov z interných aplikácií (Spoločný register bankových informácií), čo je pre zistenie skutočných príjmov a výdavkov spotrebiteľa nedostatočné. Súd má za to, že predchodca žalobcu, VÚB, a.s. má povinnosť konať s odbornou starostlivosťou. Veriteľ takýmto spôsobom nepostupoval (keď nepreukázal, že posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie celého spotrebiteľského úveru (obdobne rozsudok KS TT č.k. 11 Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok KS PO č.k. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok KS TT č.k. 9 CoCsp/77/2020-130 zo dňa 28.07.2021).

38. V tejto súvislosti súd poukazuje, že uvedená povinnosť veriteľa uvedená vo vyššie citovanom zákonom ustanovení zodpovedá povinnosti podľa čl. 8 ods. 1 a čl. 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorej členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Uvedené články sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v čl. 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodíť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve.

39. Na základe vyššie uvedeného tak vyplýva, že predčasné zosplateniu úveru ku dňu 15.01.2018 je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné, a teda k zosplateniu úveru v skutočnosti nedošlo, a to bez ohľadu, či výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 29.11.2017 bola alebo nebola žalovanej doručená. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere v zmysle § 17 z. č. 129/2010 Z.z. je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola postúpená dňa 2.3.2020, t.j. pred termínom konečnej splatnosti úveru (18.03.2025) bez toho, aby sa stala splatnou pre termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu pred termínom jeho konečnej splatnosti upraveného v § 17 z. č. 129/2010 Z.z. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda ani pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitímácia. Vzhľadom na uvedený nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, súd žalobu zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 C.s.p.. a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Čiastočné zastavenie konania procesne zaviniť žalobca a vo zvyšku súd žalobu zamietol. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).